

κάλλος τῆς ἀφηγήσεως, ἡ ζωηρότης τῆς ἐκθέσεως, ἡ μετριοπαθὴς καὶ ἀμερόληπτος ἐκτίμησις τῶν γεγονότων ὑπ' ἀνδρὸς μάλιστα συμπράξαντος εἰς τὴν διεδραμάτισιν τοῦ μεγάλου δράματος ὃ περιγράφει.

φει, ὅλαι αὗται αἱ ἀξιόλογοι ιδιότητες καθιστάνουσι τὸ μέγα τοῦτο σύγγραμμα οὕτινος οἱ δύο μόνον τόμοι ἐράνησαν μέχρι τῆς σήμερον, μνημεῖον τιμῶν τὴν ἐθνικὴν φιλολογίαν. »

Ἡ παραθετομένη ἐνταῦθα εἰκὼν τοῦ Κ. Σπυρ. Τρικούπη ἀντεγράφη ἐκ μεταλλείου χαραχθέντος τὸ 1833 ἔτος ἐν Βαυαρία.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ.

—ο—

Ὁ διδόμενος εἰς τὴν διπλωματίαν ὁρισμὸς εἶναι ὁ ἐξῆς· α' Ἐπιστήμη τῶν συμφερόντων κράτους πρὸς κράτος, ἢ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν ἐθνῶν. »

Καὶ ὅμως ἡ διπλωματία δὲν εἶναι ἐπιστήμη, διότι δὲν θεμελιώθεται ἐπὶ ἀρχῶν βεβαίων καὶ ἀναλλοιώτων, οὔτε ὁ προστατεύων εἰς τὴν ξένην τὰ συμφέροντα τῆς ἰδίας πατρίδος, ἢ ὑπερασπιζόμενος τοὺς ὁμογενεῖς, ἢ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ὑπερσχύσεως τῆς πολιτικῆς τῶν ἀντιπροσωπευομένου κράτους, ἢ χρησιμεύων ὡς ὄργανον τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων δύο λαῶν, εἶναι ἐπιστήμων· ἡ μὲν διπλωματία εἶναι ὑπουργία, ὃ δὲ ἐνεργῶν ταῦτα πρέσβυς.

α' Ἐάν ψεύδωνται πρὸς ὑμᾶς, ἔλεγε Λαδοδίκας ὁ 1Α' τῆς Γαλλίας πρὸς τοὺς πρέσβεις του, ψεύδεσθε καὶ ὑμεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐτι μᾶλλον. » Ἰδοὺ ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῆς νεωτέρας διπλωματίας.

Ὁ διπλωμάτης εἶναι οὕτως εἰπεῖν δικηγόρος· διότι ὡς τοιοῦτος σχεδὸν παρεμβαίνει εἰς τὰς μεταξὺ δύο ἐπικρατειῶν διαφοράς. Καθῆκον αὐτοῦ κύριον νὰ περιπλέκη τὰς ὑποθέσεις· ὅσας δὲ ὦν ἀποχρώντως ἐπιτήδευε ἀπατᾷ καὶ τὰ δύο κράτη, ἢ ἐπιστήμη τοῦ αὐτῆ προκόπτει, καὶ τὸ ὄνομά του διαφημίζεται ὡς ὄνομα μεγίστου διπλωμάτου.

Τοιοῦτος ὁ σκοπελος τῆς ἀρχαίας σχολῆς τῆς δι-

πλωματίας· ὥστε ἀπαιτεῖται μέγα κεφάλαιον ἀρετῆς διὰ νὰ μὴ ἀπατήσῃ τις καὶ χάριν ἑαυτοῦ ἐπὶ τέλους ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀπατᾷ ἐξ ἐπαγγέλματος χάριν τῶν ἄλλων.

Ὁ λαὸς ὅστις δὲν εἶναι πρέσβυς, ὀνομάζει καθαρῶς τὴν διπλωματίαν πανουργίαν καὶ δολιότητα.

Θέλεις νὰ μάθῃς τὴν ἠθικὴν σημασίαν λέξεώς τινος, ἢ νὰ πληροφορηθῇς περὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τινὰς θεσμοὺς ἢ δημοσίας θέσεις; Ἐξέτασον ὅποια ἐπίθετα προσκολλῶνται συνήθως εἰς τοὺς θεσμοὺς ἢ τὰς θέσεις ταύτας.

Ἐπαινοῦντες τινὰ διπλωμάτην λέγομεν ὅτι εἶναι ἔμπειρος, ἐπιτήδειος, ὀφύονος· ἀλλ' οὔτε ἤκουσα, οὔτε ἀνέγνων ποτὲ, καθόσον τοῦλάχιστον ἐνθυμούμαι, ὅτι διπλωμάτης τις ὑπῆρξεν εὐθύς, ἢ εἰλικρινής.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ εὐθύτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια τοῦ διπλωμάτου συνίσταται εἰς τὸ ἐξαπατᾶν ἔστω καὶ τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι ἡ διπλωματία δὲν ἐθεμελιώθη ἄχρις ὥρας ἐπὶ ἀρχῶν ἀληθείας.

Εἶναι ἄρα δυνατόν νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ τοιούτων ἀρχῶν; Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι, ἐπειδὴ ἀείποτε ἐθεωρήσαμεν τὴν εὐθείαν γραμμὴν ὡς τὴν βραχυτέραν ὁδὸν, καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς τὸ στοιχεῖον παντὸς ἀγαθοῦ.

Ἐζήτησε ποτέ τις παρ' ἄλλου τὴν περιγραφὴν τῆς διπλωματίας, ὃ δὲ ζητηθεὶς περιέγραψε τὴν ραδιουργίαν. Ἀλλ' ἡ ραδιουργία εἶναι μὲν καὶ αὕτη τρόπος ἐνεργείας, διατηρεῖ ὅμως αἰωνίαν δυσπιστίαν, καὶ τοσαύτην, ὥστε ἐάν ποτε ὁ φρονιμώτερος θελήτῃ νὰ φανῇ συμβιβαστικώτερος καὶ νὰ ὑποχωρήσῃ, κινδυνεύει ν' ἀπατηθῇ.

Ἡ διπλωματία διαστρέφει τὰ ζητήματα, περιπλέκει τὰς ὑποθέσεις, ἀναβάλλει τὴν λύσιν αὐτῶν, διαίρει, ὑποβάλλει τὰς διχονοίας, ἐξάπτει τὰ πάθη, καὶ διὰ τῆς ἀκαθέρτου ἐπιρροῆς τῆς ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ἐπικρατειῶν καθίσταται εἰς αὐτὰς ὀλεθρία, ὡς ἐβεβαίουν ἐσχάτως μετ' ἀξιεπαίνου παρρησίας καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας λόρδος Πάλμερστον, ἀπαντῶν εἰς λόγον τοῦ Ἰω. Ρώσελ. α' Ἡ ἔξη ἐπιρροή, ἔλεγε τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1855, ἐπῆρξεν ἵελοσε ὀλεθρία εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου εἰς ᾧ ἐνεργεῖται. Διατηρουμένη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ὀπλῶν ἡ ἔξη αὕτη ἐπιρροή, εἶναι πολλῶν δεινότερα τῆς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς δυναμειος θεμελιουμένης. » L'influence étrangère a toujours été fatale au bien-être du pays où elle s'établit. L'influence étrangère maintenue par les armes est encore pire que celle qui s'appuie sur le pouvoir politique.

Ἰδετε τὴν ἀδυσσον εἰς ἣν κατεπόντισεν ἡ ἐν Βιέννῃ διπλωματικὴ σύνοδος τὴν 18' ἑκατονταετηρίδα! Ἄν ἦτο εἰλικρινεστέρα, ἂν ὀλιγώτερον ἀπέβλεπεν εἰς τὰ ἴδια συμφέροντα, ἂν ἐσέδετο τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν, δὲν ἐπῆρχοντο τὰ δεινὰ τοῦ 1848 ἔτους, οὐδ' αἱ ἐνεστῶσαι συμφοραὶ τῶν ὀπρίων τὸ τέλος ἄδηλον.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι τίς ἔγραψεν ὅτι· « Ἐκ τῶν μάλ-
λον ἀορίστων ἐπιστημῶν εἶναι ἡ διπλωματία, τρεῖς
βάσεις ἀβεβαιότητας καὶ ὀλισθηρὰς ἔχουσα· τὸ μέλλον,
τὴν τύχην καὶ τὸν θάνατον. »

Ἄν ὅμως εἰς τὰς τρεῖς ταύτας βάσεις ὑποκατα-
στήσωμεν τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐλικρίνειαν, τὰ
συμφέροντα τῶν λαῶν, τὴν ἠθικὴν, τὴν ἀμοιβαίαν
ἀγάπην τῶν διαφόρων μερῶν τῆς μεγάλης κοινω-
νικῆς οἰκογενείας, ἡ διπλωματία θέλει κατασταθῇ
ὡς ἐντιμότερος, ὡς ἐπωφελέστερος, ὡς εἰρηνικώτερος, ἐνί-
λόγως ὁ ἱερώτερος πάντων τῶν ἀνθρωπίνων θεσμῶν.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

—ο—

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κατὰ τὸ 1855 ἔτος.

- A) Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, 94,814 ψυχαί.
- B) Νομὸς Εὐβοίας, 66,964.
- Γ) Νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, 190,141.
- Δ) Νομὸς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, 101,911.
- E) Νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, 108,886.
- ς) Νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, 125,430.
- Z) Νομὸς Ἀρκαδίας, 125,654.
- H) Νομὸς Μεσσηνίας, 108,084.
- Θ) Νομὸς Λακωνίας, 87,649.
- I) Νομὸς Κυκλάδων, 139,183.

Τὸ ὅλον τῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλά-
δος κατὰ τὸ 1854 ἔτος, ψυχαί 1,041,472.

ΣΑΜΑΡΕΙΤΑΙ. Εἰς τὴν ἐν Συρίᾳ πόλιν Ῥαβιούς,
τεσσαρακονταπέντε λεύγας ἀπέχουσιν τῆς Ἱερουσα-
λήμ, καὶ παρὰ τὴν θέσιν ὅπου ἔκειτο πάλαι ἡ Σιχέμ,
σῶζεται μικρὸς τις δῆμος κατοικούμενος ὑπὸ δια-
κασίων περίπου ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων Σαμαρειτῶν.
Δύο ἐξ αὐτῶν ἐλθόντες ἐσχάτως εἰς Λονδίνον ἵνα ζη-
τήσωσι συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν ὁμοθρήσκων, διηγοῦν-
ται ὅτι προσφέρουσιν ἐτι καὶ σήμερον, ὡς καὶ πάλαι
οἱ πρόγονοι αὐτῶν, θυσίας ἐπὶ τοῦ ὄρους Γαρι-
ζίν, ἀλλ' ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει ἐκλείψει πᾶσα τε-
λετὴ τῆς ἱερουργίας αὐτῶν, διότι ὁ ἱερεὺς τῶν,
πρεσβύτατος ὢν, δὲν ἔχει υἱόν· μετὰ δὲ τὸν θάνατον
αὐτοῦ θέλει σβεσθῇ πᾶσα ἡ φυλὴ τοῦ Λευί.

Ἐχουσι δὲ καὶ ἀντίτυπον τῆς Πεντατεύχου, γρα-
φέν, ὡς δοξάζουσιν, ὑπὸ Ἀβισχαί, υἱοῦ τοῦ μεγάλου
ἱερέως Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀαρὼν, τὸ ὅποιον ἀνοί-

γεται δις τοῦ ἔτους, κατὰ τὰς δύο ἐπισημότερας
ἐορτάς. (*)

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐν τῷ φυλ-
λαδίῳ ΡΚΔ' τῆς Πανδώρας ἐδημοσιεύσαμεν πολιτει-
ογραφικὰς τινὰς εἰδήσεις ἐρανισθείσας ἐκ τῆς ἐν Ταυ-
ρασίᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τῆς Ἀκαδημίας τῶν
ἐπιστημῶν· λαβόντες ὅμως μετὰ ταῦτα ἐκτενεστέ-
ρας παρὰ τοῦ ἡμετέρου Κ. Γ. Δεκινγάλλα, τὰς παρα-
θέτομεν ἐνταῦθα.

« Αἱ ὁμιλούμεναι καθ' ἅπασαν τὴν γῆν γλῶσ-
σαι καὶ διαλέκτοι εἰσὶ 3,064 τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν
587 κατὰ τὴν Εὐρώπην, 637 κατὰ τὴν Ἀσίαν, 279
κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ 1,264 κατὰ τὴν Ἀμερικὴν
καὶ Ὠκεανίαν.

» Τὸ ὅλον τῶν ἀπανταχοῦ θρησκείων ἀναβαίνει
εἰς 1000. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρρένων ἐξισοῦται ὡς
ἐγγίστα μετὰ τοῦ τῶν θηλέων. Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀν-
θρώπου ζωῆς ὑπολογίζεται εἰς ἔτη 33. Τὸ τε-
ταρτημόριον τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκει πρὶν ἢ φθά-
σῃ τὸ ἑξῆς τῆς ἡλικίας ἔτος, τὸ δὲ ἥμισυ πρὶν ἢ
φθάσῃ τὸ δέκατον ἑξῆς.

» Ἐπὶ 10,000 ἀνθρώπων εἰς μόνον φθάνει εἰς ἡ-
λικίαν 100 ὡς ἐγγίστα ἐτῶν. Ἐπὶ 1000 δὲ, ἐξ ὧν
μόλις φθάνουσιν εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Καὶ ἐπὶ 500
μόλις εἰς φθάνει τὰ 80 ἔτη.

» Ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὀλικοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς
συμποσοῦται εἰς 1,000,000,000, δηλαδή ἐν τῇ
Εὐρώπῃ 200,000,000, τῇ Ἀσίᾳ 530,000,000,
ἐν Ἀφρικῇ 150,000,000, ἐν Ἀμερικῇ 100,000,
000, καὶ ἐν τῇ Ὠκεανίᾳ 20,000,000.

» Ὁ μέσος ὅρος τῶν κατ' ἔτος ἀποθιώσεων καθ'
ὅλην τὴν γῆν ὑπολογίζεται εἰς 33,333,333, ἥτοι
εἰς 91,854, καθ' ἡμέραν, 3,730 καθ' ὥραν, εἰς 60
κατὰ λεπτὸν, καὶ εἰς μίαν καθ' ἑκάστον δεύτερον λε-
πτὸν. Τῶν δὲ γεννήσεων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει καθ' ἐν
εἰκοστημόριον τὰς ἀποθιώσεις.

» Κατὰ πᾶσαν γιλιὰδα κατοίκων ὑπολογίζεται
εἰς γάμος. Οἱ ἔγγαμοι ζῶσι περισσότερον τῶν ἀγά-
μων. Ὡσαύτως καὶ αἱ μεγαλόσωμοι τῶν μικροσώμων.
Αἱ γυναῖκες ἔχουσι μεγλητέραν πιθανότητα ζωῆς
παρὰ τοὺς ἀνδρας μέχρι τοῦ 50 ἔτους τῆς ἡλικίας
τῶν, μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν αὐτήν.

» Αἱ πλείοτεραι τῶν γεννήσεων γίνονται κατὰ
τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον. Τὰ βρέφη τὰ
γεννώμενα κατὰ τὸ ἔαρ εἰσὶν εὐρωστότερα τῶν κα-
τὰ τὰς ἄλλας ὥρας τοῦ ἔτους. Αἱ πλείοται τῶν
γεννήσεων καὶ ἀποθιώσεων συμβαίνουσιν ἐν ὥρᾳ νυ-
κτός. Μόλις δὲ τὸ ὕψος τοῦ ὀλικοῦ πληθυσμοῦ
εἶναι ἱκανὸν νὰ φέρῃ ὅπλα. »

(*) Τὰς περὶ Σαμαρειτῶν ταύτας εἰδήσεις ἠρξίσθημεν
ἐκ τοῦ Journal des Débats. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὸ ὄ-
νομα Ἀβισχαί δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν Γραφήν. Εἰς τοὺς
ἑβδομήκοντα μόνον ἀπαντῶμεν Ἀβισαὶ ἢ Ἀβισαί υἱόν
τοῦ Σαρουῖα, καὶ ἕνα τῶν ἡρώων τοῦ Δαυὶδ. Ὡς υἱὸς
τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ Ἀβισχαί δὲν εὐρίσκεται· ὑπάρχει δὲ τις
Ἀβισοῦ υἱὸς Φινεὲ υἱοῦ Ἐλεάζαρ. Ὡσαύτως πόλιν Ῥα-
βιοῦς ἡ Γραφή δὲν ἀναφέρει, ἀλλὰ Ραβὰ θ. ΣΗΜ. ΔΙΕΥΘ.